

Færøerne ikke utænkkelig, og der savnes i den bestaaende Lovgivning Bestemmelser om, hvorledes der i saa Fald skal forholdes.

ad § 6.

Det maa bemærkes, at det stilles de paagældende ganske frit, om de ønsker at benytte Adgangen til Tinglæsning i Thors-havn, og at denne aldrig vil være en retlig Nødvendighed.

Med Hensyn til Fristerne efter N. L. 5—3—39 og følgende samt Forordning 28. Juli 1841 § 1 maa Spørgsmaalet, om de i foreliggende Tilfælde er overholdt, derfor afgøres efter, hvor Læsning har fundet Sted, uanset hvilke Muligheder der har

været for Læsning ved det ikke benyttede Ting.

ad § 7.

Denne Paragraf fandtes ikke i Lagtingets Udkast, men er af Justitsministeriet indsat paa Grund af, at Ministeriet har forandret den af Lagtinget foreslaaede Titel for Loven, i hvilken der fandtes en Henvisning til Lov Nr. 52 af 1. April 1896, hvilken Henvisning er slettet i den af Justitsministeriet foreslaaede Titel.

ad § 8.

Paragraffen er indføjet af Justitsministeriet efter Henstilling fra Amtmanden over Færøerne.